

רע"פ 2312/20 - אביחי מלקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2312/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אביחי מלקו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 71690-12-19 מיום 19.2.2020 שניתן על ידי כב' השופטת זהבה בוסתן

בשם המבקש: עו"ד נטע חפץ

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 71690-12-19 (כב' השופטת ז' בוסתן) מיום 19.2.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה בפל"א 2528-01-19 (כב' השופט ט' פרי) מיום 21.11.2019.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

2. בגזר הדין שקל ביהמ"ש השלום לקולא את הודאת המבקש. מנגד דחה את המלצת שירות המבחן לשליחת המבקש לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות בהינתן עברו הפלילי הכולל ביצוע עבירות רבות ודומות לרבות ריצוי

עונשי מאסר בגין אותן עבירות ובהעדר סנקציה שתרתיע את המבקש מהמשך התנהלות דומה בעתיד.

3. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 7 חודשים. מאסר על תנאי ולתקופה של חודשיים הופעל בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו בהליך. סך הכל מאסר לריצוי בפועל 7 חודשים. כמו כן הוטלו על המבקש עונשים של מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

4. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש וטען כי בית משפט השלום שגה בכך שלא אימץ את המלצת שירות המבחן להימנע מעונש מאסר ממשי ושגה כאשר לא התחשב בנסיבותיו האישיות. בית משפט המחוזי דחה את הערעור וציין כי גזר הדין של בית משפט השלום מאזן באופן ראוי בין שיקולי הקולאורציה, וכי השיקול העיקרי בענישת מבצעי עבירות נהיגה ללא רישיון, במיוחד למי שחוזר על אותה עבירה הוא שיקול ההרתעה.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה למתן רשות ערעור

5. בבקשה שלפניי חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בבית המשפט המחוזי וטוען כי בתי המשפט קמא שגו משהטילו עליו עונש מאסר ממשי ונמנעו מלהמירו לעונש שירות חרף המלצת שירות המבחן והתאמתו לבצע עבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות. במסגרת הבקשה מעלה המבקש טענה חדשה הנוגעת למצב החירום וטוען כי עניין זה מעלה שאלה משפטיות עקרוניות בעלת חשיבות ציבורית, לדידו, יש לשקול האם ראוי להטיל מאסר קצר בעת חירום, על מי שנמצא כשיר לעבודות שירות ובנוסף מעלה את החשש להידבקות בנגיף הקורונה בין כותלי בית הסוהר. בעניין זה מפנה המבקש לתקנה 5 לתקנות שעת חירום (דיוני מעצרים), תש"ף-2020, וגורס כי ניתן להקיש מההוראות שנקבעו בהליכי מעצר גם לעניין מאסר. כמו כן טוען המבקש כי בקשתו מעלה שאלה אנושית מצפונית שכן לטענתו העונש שהוטל מופלג בחומרתו ואינו הולם את נסיבותיו האישיות המיוחדות ואת המלצת ועדת דורנר.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטיות או ציבורית בעלת חשיבות כללית, או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 87801/18 סלים נ' משטרת ישראל (17.12.2018)). עניינו של המבקש אינו נמנה בין מקרים אלה. הבקשה שלפני נוגעת לעניינו הפרטני של המבקש ומתמקדת בחומרת העונש. הלכה היא כי אין ליתן רשות ערעור בעניין העונש אלא אם מתקיימת בעונש שהוטל סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת והראויה (ראו: רע"פ 6916/16 קרינאו נ' מדינת ישראל (6.12.2016)). מקרה זה אינו נכלל בגדר עניינים אלה. העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ועל כן יש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה ללא רישיון נהיגה טומנת בחובה סיכונים רבים, בנוסף היא משקפת יחס של ביזוי החוק. עניינו של המבקש אף חמור יותר נוכח העובדה שבעת ביצוע העבירה היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה קודמת זוהי של נהיגה ללא רישיון. מכל האמור ניכר כי מדובר במבקש שלא מפנים את חומרת מעשיו ומביע בהתנהגותו זלזול עמוק בחוק. חסד עשה בית משפט

השלום עמו משהסתפק בהטלת 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעיל בחופף את עונש המאסר המותנה שהיה נגדו. בנסיבות העניין העונש שהוטל עליו אינו חמור כלל ועיקר (השוו: רע"פבנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.2005); רע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.2013); רע"פ 7982/13 שגן נ' מדינת (6.1.2014)).

7. אין בנסיבות מצב החירום כדי להצדיק מתן רשות ערעור, ולמעלה מן הצורך יוער כי שירות בתי הסוהר נערך למצב החירום ונותן מענה ראוי (וראו: בג"ץ 2234/20 לשכת עורכי הדין בישראל נ' השר לביטחון פנים (6.4.2020); בג"ץ 2321/20 מבורך נ' השר לביטחון פנים (6.4.2020)).

8. סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

המבקשית ייצב לריצוי עונש שביום 1.6.2020, עד לשעה 10:00 בבית הסוהר "הדרים" כשברשותו תעודת זהות. עלה מבקשלתאם אתהכניסה למאסרכוללהאפשרותלמיוןמוקדם, עם ענףאבחוןומיוןשלשב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, י"ג בניסן התש"ף (07.04.2020).

ש ו פ ט